

Poznań, 21 maja 2013 r.

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO
DEPARTAMENT SPORTU I TURYSTYKI

DS-2.520.8.2013

*P. dys. Kuczyński
Podp. N. Kuczyński
Ogłoszenie pisma*

*P. P. M.
Województwo
27.05.13*

**Pani
Katarzyna Sobierajska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Sportu i Turystyki**

SEKRETARIAT PODSEKRETARZA STANU	
dnia	27. MAJ. 2013
Nr	33376

DEPARTAMENT PRAWNY	
dnia	27. 05. 2013
Nr	33376

Szanowna Pani Minister

W odpowiedzi na pismo z dnia 18 kwietnia 2013 r. Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego informuje, iż popiera konieczność wprowadzenia dodatkowej rezerwy finansowej do aktualnych zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, jednak propozycja powołania Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego z osobowością prawną, naszym zdaniem nie ma wystarczającego uzasadnienia.

Alternatywą mogłoby być utworzenie specjalnego rachunku bankowego w Ministerstwie Sportu i Turystyki, na które wpływałyby składki przedsiębiorców i zatrudnienie do jego obsługi 2 lub 3 osób w powoływany obecnie w Ministerstwie Sportu i Turystyki Sekretariacie do współpracy w przypadku zgłoszenia niewypłacalności organizatora turystyki i pośrednika turystycznego. Przy zastosowaniu takiego rozwiązania niezbędne byłoby sprecyzowanie zadań marszałków i tryb współpracy z Ministerstwem Sportu i Turystyki, wyposażenie marszałków we właściwe narzędzia kontrolne, pozwalające na weryfikację realizacji zobowiązań dotyczących odprowadzania składek oraz składania stosownych deklaracji przez przedsiębiorców.

Powyższe jest zgodne ze stanowiskiem Konwentu Marszałków Województw RP w tej sprawie.

W przypadku powołania Funduszu posiadającego osobowość prawną instytucja ta powinna przejąć wszystkie obowiązki związane z sytuacją wystąpienia niewypłacalności organizatorów turystyki i pośredników turystycznych wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o usługach turystycznych. W konsekwencji po stronie Funduszu powinny znaleźć się wszelkie zadania związane z organizacją powrotu klientów niewypłacalnych biur podróży do kraju, rozliczenie związanych z tym wydatków, a także sprawy związane z wypłatą środków finansowych poszkodowanym turystom, co powinno zostać uregulowane w przepisach odnoszących się do działalności organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

Zgodnie z założeniami projektu po pewnym czasie składki wpłacane na Fundusz mogłyby zostać obniżone a po zgromadzeniu większej sumy wystarczającej na pokrycie kosztów związanych z niewypłacalnością biur podróży, nawet zawieszona. 29 kwietnia 2013 r. ogłoszone zostały nowe rozporządzenia Ministra Finansów podwyższające sumy gwarancji. Wobec powyższego nie będzie

konieczności długotrwałego pobierania tak wysokich składek, których koszty ponosi klient i ciągle zwiększanie wpływów. Wysokości stawek winny być regulowane sytuacją na rynku turystycznym, tj. w zależności od liczby niewypłacalności organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oraz związanych z nimi wypłat. W tej sytuacji powstaje jednak wątpliwość co do zasadności stałego istnienia odrębnego podmiotu w postaci proponowanego Funduszu.

Przedstawione w Rozdziale II pkt 4 zasady poboru składek i sankcje, które będą mogły być zastosowane przez marszałków województw wobec przedsiębiorców, są mało przejrzyste, a opis postępowania prowadzącego do wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem i wykreśleniu z rejestru przedsiębiorcy prowadzi do wydłużenia procesu zastosowania sankcji od chwili wystąpienia nieprawidłowości.

W dalszej części Projektu założeń przyjęto, że „Właściwy marszałek województwa będzie składał do Funduszu wnioski o wypłatę środków z systemu uzupełniającego niezwłocznie po otrzymaniu od instytucji finansowej, która udzieliła podstawowego zabezpieczenia, informacji nt. rozliczenia środków z tego zabezpieczenia.” Zarazem trzeba zauważyć, że „Fundusz będzie realizował zadania związane z funkcjonowaniem systemu uzupełniającego w ramach systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Projekt ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym razem z ustawą o usługach turystycznych będzie tworzyć jednolite, spójne procedury dla klientów przedsiębiorców. Oznacza to, że istniejąca w pierwszym filarze procedura zbierania roszczeń od klientów pozostanie bez zmian.” W związku z powyższym wydaje się, że rozliczenie środków z gwarancji będzie nadal oparte na zasadzie, że każdy klient otrzymuje z gwarancji proporcjonalnie tyle samo i to po upływie terminu na składanie roszczeń.

Fundusz powinien precyzować tryb wypłaty środków niezbędnych na pokrycie roszczeń poszkodowanych klientów. W naszej opinii środki te powinny być przekazywane przez fundusz bezpośrednio na rachunek klienta. Należy rozważyć wprowadzenie takiej procedury, by turyści otrzymywali należne im środki w możliwie najkrótszym czasie (np. wypłata roszczeń według kolejności zgłoszeń).

Ponadto w projekcie założeń znajduje się zapis: „Środki zgromadzone w systemie uzupełniającym będą mogły być przekazywane na rachunek właściwego marszałka województwa lub rachunek klienta bądź też innego podmiotu, jeżeli przekazanie środków na rachunek tego podmiotu umożliwi opłacenie kosztów zapewnienia powrotu klienta z imprezy turystycznej.” W założeniach nie przewidziano rozwiązania polegającego na tym, że to marszałek ma dokonywać wypłat ze środków z Funduszu na konta klientów. Nie ma żadnego powodu dla którego środki z Funduszu miałyby być przekazywane na rachunek właściwego marszałka. Środki te powinny być przekazywane bezpośrednio na rachunek klienta.

Zgodnie z projektem ustawy „Marszałek województwa jako beneficjent podstawowych zabezpieczeń, będzie uruchamiał środki finansowe z tych zabezpieczeń w porozumieniu z Funduszem. Oznacza to, że Fundusz będzie przekazywał Marszałkowi m.in. informację, jaka wysokość środków finansowych będzie niezbędna na zabezpieczenie realizacji tego zadania”, tj. na sprowadzenie klientów.

„W porozumieniu z Funduszem” oznacza, że marszałek nie będzie mógł zażądać od gwaranta wypłaty z gwarancji dopóty, dopóki Fundusz nie poinformuje marszałka o wysokości środków finansowych niezbędnych na zabezpieczenie opłacenia powrotu klientów do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu. W praktyce informacja o wysokości tych środków będzie szacunkowa. Jeśli będzie niedoszacowana, marszałek będzie mógł ponownie „w porozumieniu z Funduszem” wystąpić z żądaniem do gwaranta o wypłatę kolejnej zaliczki. Jeśli informacja z Funduszu o wysokości niezbędnych środków finansowych będzie przeszacowana, to brakuje określenia: co i w jakim trybie Fundusz ma uczynić ze środkami, które pobrał na opłacenie powrotu klientów, a których nie wydał. W aktualnym stanie prawnym marszałkowie, jako beneficjenci gwarancji, są zobowiązani do rozliczenia zaliczki niezbędnej na pokrycie kosztów powrotu klientów do kraju w ciągu 60 dni od jej otrzymania pod rygorem obowiązku jej zwrotu. Propozycja projektu ustawy nie przewiduje procedury rozliczenia środków z gwarancji, które zostały wypłacone, a nie zostały wykorzystane, dlatego proponuje się doprecyzowanie tej kwestii w treści umów gwarancji, tj. w rozporządzeniu Ministra Sportu i Turystyki w sprawie wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, wymaganych w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

Z uwagi na fakt, iż ustawa o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym będzie zawierała upoważnienia ustawowe dla ministra właściwego do spraw turystyki do wydania m.in. rozporządzenia w sprawie trybu i zasad kontroli przedsiębiorców w zakresie sprawdzenia realizacji obowiązku płacenia składek do Funduszu - uwagi dotyczące tego zakresu będą mogły być zgłoszone do projektu przedmiotowego rozporządzenia.

Konieczne jest określenie w ww. rozporządzeniu zasad i trybu kontroli przedsiębiorców prowadzonych przez pracowników urzędów marszałkowskich (a nie tylko pracowników Funduszu).

W trakcie przygotowywania ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym powinny być prowadzone równoległe prace legislacyjne mające na celu bieżącą aktualizację obowiązujących aktów prawnych, by po wejściu w życie nowej ustawy nie było rozbieżności między przepisami prawa. **Podkreślamy jednocześnie konieczność niezwłocznego uregulowania kwestii związanej z brakiem jednoznacznego wskazania w aktualnie obowiązujących przepisach podmiotu, który jest odpowiedzialny za organizację powrotu do kraju klientów niewypłacalnych biur podróży oraz procedury na wypadek, gdy środki z zabezpieczeń finansowych są niewystarczające.**

DI

2 powołaniem

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Tomasz Wiktor
Tomasz Wiktor